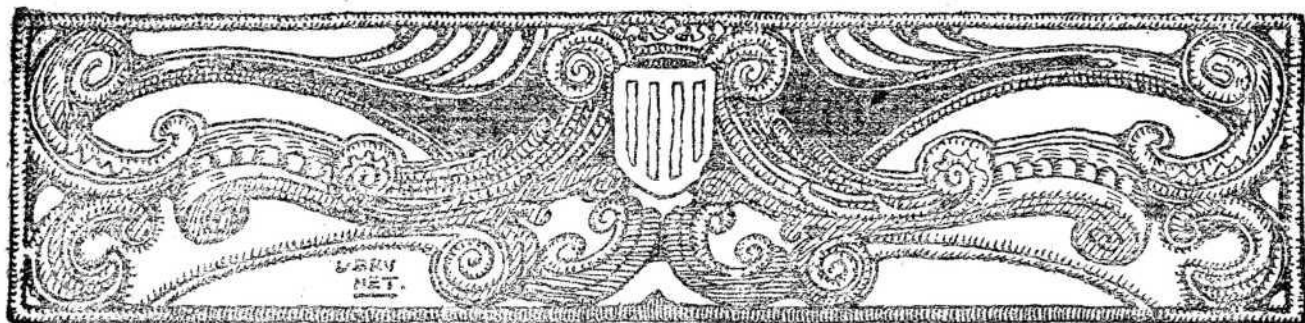

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA AUTONOMISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY I □ NUM. 7

20 DE MAIG DE 1922

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell . 2' - ptes. trimestre
A fora . . 2'50 » »
PREU : 25 cènts.

Redacció i Administració
MAR, 5, PRAL. - VENDRELL
TELÉFON 808

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

VICTORIA

FALMENT sembla que tot Catalunya ha sentit la fruïció de la victòria assolida el diumenge a Vigo pels jugadors catalans que formen l'equip F. C. Barcelona emportant-se'n després d'una formidable lluita el campionat d'Espanya.

L'aire d'aquesta victòria com una alenada de festa en primavera, ha acariciat el front de tots els catalans i tots hem sentit com una joia qu'ens ha aixemplat l'esperit amb la més dolça embriaguesa.

A cap poble potser escaurien tan els himnes de victòria, el tremolar de palmes i la fressa dels llozers, com en el nostre. Sembla que el nostre cel, sigui el mateix d'aquella platxerosa Grècia, que al ampar de la filosofia de ses lleis, sabia unir a la poesia del esperit, la bellesa del cos i la gràcia de la força de tota una raça...i que plasenta tenia sempre un mantell reial per que el trèpitjés un triomfador, una corona de ilorer florit per els seus poetes i unes palmes verdejants pels seus corredors i atletes.

Tot aquell esperit hel·lènic viu en l'ànima de Catalunya i amb la mateixa idolatria, sentim amor pels nostres dramaturgs, admiració pels nostres pensadors, voluntat pels nostres polítics, joia pels nostres poetes, estima pels nostres artistes i entusiasme pels nostres campions, que amb els seus exercicis al aire lliure, plens de noble ambició, de joventut i d'ardidesa, fan retronir per l'espai els seus «hures» de Victòria, com si pregonessin arreu del món, que hi ha un poble esclau d'ànima lliure, que en si porta la grandesa d'un poble triomfant.

Triptic de la setmana

Amb la mort del heroic tinent coronel senyor Gonzalez Tablas a Tazarut, ens segueix el dolor i la tristesa de pensar que sota la pàl·lida estelada de les nits serenes, quants germans nostres, quants heroics anònims deuen restar estesos damunt dels camps abandonats de les terres eixutes del Marroc...

La roja i abundosa florida de roselles entre espigues, que es gronxa com un mar en els camps de les nostres terres pròvides, no seria prou per cobrir i amagar la sang vessada en holocaust a la pàtria, tan heroicament, tan abnegadament, tan inutilment...

§

Amb l'incident esdevingut al Sr. Prieto en el Saló de visites del Congrés pels dos membres del Sindicat Lliure, retorna una volta més l'audàcia criminal del terrorisme a imposar-se sobre la voluntat del pensar i del sentir dels homes.

No es pot admetre en cap concepte que les llibertats ideals d'un poble, tinguin de rendir-se cobardes al temor d'un terrorisme mancat de tota idealitat, que ha arribat a l'osadia màxima, d'aixecar la cortina de la Sala del Parlament, per imposar silenci...

§

Fa pena i repugna al ensemple, que en aquest segle de regeneracions socials, d'afanys de progrés, d'ansies de civilització, d'anhels de pau, de cultura i de germanor, tinguem que llegir ressenyes negres i macabres com les següents:

«... L'executor de la justícia donà mostres d'una singular inexperiència i el sofriment del reu fou horrible. Tardà el sentenciat llarga estona a morir, en mig l'indignació dels que presenciaven l'escena...»

«... Als pocs moments des del exterior de la presó varen oir-se crits esgarriuosos. Els donava la infeliç Angela al ésser conduïda al suplici...»

«... El banquet no estava disposat a convenient altura i la sentenciada sofrí el més afros torment esperant que s'efectués la reparació...»

Evitem els comentaris i sols diem per vergonya nostra, qué serà la pena de mort, quan el botxí ha fet la següent declaració:

«Aquestes execucions són les primeres i les últimes que faig. Abans de continuar aquest horrorós ofici primer em dedicaré a demanar almoïna...»

RAFALG

Formosa joguina

QUAN el doble ex-ministre, En Francesc Cambó i Batlle (avui *Don Francisco Cambón y Alcalde*) havia arribat a Catalunya a escalar el màxim del pinacle, que fou quan encara el poble creia en ell, lluny d'albirar-li la més lleu ombra de traidoria a la nostra santa causa, tothom sentia per dit senyor com una mena de corrent elèctrica, que, l'empenyia vers ell totes les hores del dia... La gent de negocis, en llurs oficines, es distreien de llurs afers parlant d'En Cambó, del nostre Cambó, del monumental Cambó, del imponderable Cambó i àdhuc l'ateu s'atrevia a calificar-lo d'Omnipotent. Les mullers a casa llur, se les hi agafaven els guisats pensant amb En Cambó; les senyoretes es brodaven mocadors de seda amb el retrat d'En Cambó; els poetes cantaven les excelsituts del apòstol, com a un ésser sobrenatural qui ens havia de baixar el manà... el dibuixant encaixava'l seu retrat àdhuc a les paperines d'embolicar fideus; l'escultor li feia'l bust de mil maneres i'l caricaturitzava, escampant-ne a centenars d'exemplars arreu de Catalunya, d'aquesta Catalunya ansiosa de llibertat i orba sots la seguretat d'aquelles repetides promeses de redempció, car havia sonat l'hora de la nostra llibertat i ell venia a redimir-nos; àdhuc les serventes el servaven en llur pensa, per que'l promès darrera la porta de la escala de casa dels senyors, de 7 a 8 del vespre, com cada dia, en lloc de parlar dolçament de la amor que per ella sentia al pregón de la seva ànima, en lloc de besar-la tímida o resoltament... en lloc d'apretar-se pit sobre pit, al escalf d'aquell tant deliciós demà que tots dos infinites voltes somniaven, li parlava del leader, del geni, del apòstol, més que si fos son mateix, pare, que la desventurada noia ho escoltava embadalida, seguint-li amb l'esguard a ran de boca, paraula per paraula, sense perdre-li'l menor moviment labial, car son promès de aital faisó li parlava, que aquell nom de «leader» que ella no capia, li imaginava una espècie de bruixot, un rei d'aquells contes de fades de llargues barbes i perruca, i s'havia arribat a creure que d'ell depenia el seu casori.

Qui no tenia en son despaitx o en el menja-

dor de llur casa un retrat o una caricatura del apòstol, ja no se'l considerava un bon català: el teniem per un, diem-ne, degenerat, un bort, un fals, un sevillà (i que'm perdonin els de Sevilla), un traïdor, de Catalunya, un vil, un felló, un indígena de la xorca *Unión Monárquica Nacional*. I heu's'aquí, que, en cap casa de la nostra terra que no se'l considerés de qualque de les maneres que deixo dit, faltava'l nostra «Jesús que torna».

Pero, 'ls dies passen, s'envaeixen els entusiasmes, i la gent de negocis ja no'n parla, sino es per a dir-ne quelcom agre; les mullers ja no tenen crits dels seus marits pels guisats, que ja ixen ajustats al paladar; els poetes, pintors i esculptors ja'l tenenen oblidat, i la serventa, la bonica serventa, ja viu més dintre la realitat i apart que resta més convensuda de la conversació i obra de llur promés, darrera de la porta de casa de llurs senyors, de 7 a 8 de la nit o tot anant a la font a cercar aigua fresca.

I veus aquí, que l'altra tarda, trovant-me de visita a casa d'un amic, vaig presenciar la següent escena:

Al menjador de la casa hi estaven jogant dos nens de 3 i 4 anys: l'un era'l fill del meu indicat company i l'altre era un nevodet llur qui havia arribat feia unes hores de València, on resideix amb el seus pares. El fill del meu amic tenia una caricatura en forma de carota, del indicat ex-ministre, en la qual s'entretenia estirant-li'l nas i burxant-li amb el ditet, els ulls. L'altre, el seu cosinet, també volia la carota, car li cridava la atenció aquella raresa tan estrafeta, aquella cara de *Con Clodoaldo*, que allà a València no havia albirat encara mai.

—Papà, el cosinet em pren el Cambó! —feia'l seu fill plorant amargament, bo i estranyent entre seu pít a la caricatura.

—Tío, yo quiero ver la calavera! (i tant calavera!) contestava, sumicant més ancara'l petit foraster, forcejant per arrabassar-la del altre.

Allò pareixia una bojeria innarrable, que entre l'amic i jo procuravem apaivagar, separant-los amb tota una sèrie de raons, que, no acceptaven els dos noiets, seguint plorant amb tot el sentiment.

—Ditxosa caricatural! —va exclamar l'amic, irritat a la fi, al veura aquella infantil escena. Tu Jordiet, deus tenir present, que'l cosinet es

més petit, i per tant deus deixar-li, i demà, el papà t'en comprarà una de més grossa.

Emprò'l noi no's convencí, i seguia plorant i més plorant, fins que, per a posar punt final a aquella escena de dolor, varem descidir endurnos-els a tots dos, per anar-ne a comprar un'altra.

Següirem mig Barcelona, i en lloc trovavem la carota tant cobejada, fins que al final, al Torrent de la Olla, en varem trobar més de les que hauriem pogut necessitar: tota una partida que havien sigut deixades de compte per una casa d'allà dalt, i varem adquirir-ne una.

Quina alegria aquells infantons al albirar tantes carotes! Es tornaven folls saltant i picant de manetes de tanta joia.

Un dependent ens digué que s'en venien moltes com a joguina... —Aquests Reis passats en varem vendre més de mil...

I amb aquelles dues criatures, mes jolius que si'ls hi haguessim comprat unes sabates noves, varem pujar al tramvia i tots quatre ben xirois ens entornarem, quiscun per a llur camí.

A l'endemà, al tornar a casa del amic, vaig poder observar que allò havia esdevingut una bassa d'oli. Tots dos un a cada cap de taula contemplaven apassionadament la carota, i s'entretenien dolçament fent-li mil martiris, estirant-li el nas i enfonsant-li els ulls...

Quan me vegeren, van correr carinyosament a donarme una besada, emprò sense abandonar a la carota, constituint d'entre la multitud de joguines la més cobejada.

ARTUR J. PALAU XIMENES

De l'Ajuntament

SESSIÓ DEL 16 DE MAIG

Trovant-se amb una nombrosa concurrència de públic, composta de la majoria d'industrials veïns de la Plaça de Pi i Margall i amb un bon xic de retràs de l'hora reglamentària, entren en la Sala de Sessions el Sr. Alcalde En Josep Grau i els regidors Srs. Vidal, Ivern, Sanabra, Company i Soler per a celebrar sessió ordinària de primera convocatòria.

Es llegeix l'acta de la sessió anterior que queda aprovada.

Seguidament es dona lectura d'una instància d'En Josep Montserrat, veí d'Aiguamúrcia, sol·licitant un octau de pluma d'aigua per la casa n.º 18 del carrer del Dr. Robert; així com d'una instància d'industrials i veïns de la vila demanant es derrogui l'acord que obliga als venedors públics establir els seus llocs de venda, en dies de mercat, a la Plaça de Pi i Margall, considerant que aquesta imposició els ocasiona un remarcant perjudici en els seus interessos; i una instància també, del «Centre Industrial» instant que perquè pugui considerar-se el mercat repartit en tota la població, es refermi l'acord d'Ajuntament que dictamina que les parades de venda que no sien de comestibles, s'estableixin en la Plaça de Pi i Margall.

El Sr. Alcalde exposa a la consideració del Consistori el dictamen de la Comissió d'Hisenda referent a la jubilació del Secretari del Ajuntament Sr. Serra; havent acordat aquesta, senyalar-li una subvenció mesal corresponent a la meitat del sou, o siguin 187'50 ptes. com a recompensa merescuda per els senyaladíssims serveis prestats a la vila i l'Ajuntament durant els llargs anys que ha vingut despenyant el càrrec, però que per refermar aquest acord ha de passar a la Junta Municipal.

El Sr. Vidal li fa avinent que abans que passi a la Junta Municipal ha de recabar-se primer la aprovació del Consistori, i així es fa, quedant aprovada la subvenció de dita jubilació.

El Sr. Alcalde diu que vistes les instàncies presentades per alguns industrials i veïns l'una, i l'altre per el «Centre Industrial» referint-se en l'establiment dels llocs de venda en dies de mercat per els venedors ambulants, ell creu, que cap de les dues, manifesten el sentir general de la vila, i que per poguer senyalar una veritable apreciació en aquest assumpte tan digne d'estudi, fora més procedent que aquest passés a la Comissió encarregada a l'efecte, ans de resoldre res l'Ajuntament.

Els Srs. Soler i Sanabra creuen que aquesta qüestió és ben clara perquè es pugui resoldre incontinent.

El Sr. Alcalde persisteix en que aquest assumpte mereix un detingut estudi, car si bé no deixa de considerar una raó fonamentada la que exposa el «Centre Industrial» no per això deu menyspreuar-se la exposada pels venedors

ambulants, de que seguint la corrent de les multituds, es veuen obligats a concorre els llocs on més la venda s'intensifiqui i tan és així que ell, té recollida de molts l'impressió, de que si s'els obliga tornar a la Plaça de Pi i Margall deixaran de vendre i això també podria afectar a petits interessos de molts vendrellencs; per lo tant insisteix en que passi a la Comissió pertinent perquè ho estudiï.

El Sr. Vidal diu que està molt conforme amb la proposta del Sr. Alcalde, com tal que mentre aquesta qüestió no estigui completament resolta es faci complir estrictament l'acord pres, de que els venedors ambulants de no comestibles, estableixin els seus llocs de venda en la Plaça de Pi i Margall i no passi com fins ara, que malgrat existir aquest acord han vingut burlant tot principi d'autoritat establint-se a la Plaça del Born fent cas omís dels requeriments que continuament els han fet els empleats autoritaris del Municipi.

El Sr. Alcalde diu que així hauria d'ésser, però que és per demés intentar que els venedors prestin obediència an aquest acord, puix es resisteixen i per lo tant resulten inútils els continus requeriments que'ls fan les autoritats municipals.

El Sr. Vidal diu que si una raó no existís per fer complir aquest acord, el sol fet d'una desobediència tan manifesta, l'obligaria a exposar que es fés mantindre el seu compliment i que si les autoritats municipals per si soles no poden recabar-ho, l'Alcaldia té mil medis per fer que s'acati tot principi d'autoritat.

El Sr. Sanabra fa un petit exordi sobre la raó que assisteix als veïns de la Plaça de Pi i Margall al demanar que els venedors de no comestibles tinguin el seu lloc de parada en dita plaça, acabant emperó admetent que aquest assumpte passi a la Comissió que li correspongui.

El Sr. Ivern fa una extensa exposició de tot quan s'ha vingut discutint, baix el seu punt de vista, completament imparcial i adherint-se a les manifestacions del Sr. Vidal, diu que no es perd res que aquesta qüestió abans d'ésser resolta pel Consistori passi a la Comissió que li correspongui perquè s'estudiï detingudament, i així s'acorda.

No havent-hi res més a tractar s'aixeca la sessió; comensant aleshores entre alguns concurrents i alguns regidors, més o menys apassionats comentaris sobre lo que s'ha discutit a la sessió. — ZADIG

LITERATURA

EL RELLOTGE DE SOL

*Com monstre encantat, fruit del temperi,
del ample casal com si fos l'afront.
els anys van passant sens sabè el misteri
que dú la sageta clavada en mon front.*

*El brau camperol tan sols endevina
que só el bon amic qui vetlla en la llar,
des que l'auga surt fins que'l jorn declina
quan el sol és alt, quan el dia és clar.*

*Só el company fidel, l'heralt que li esmenta
les hores gojoses de diades serenes,
les hores sadolles de llum en l'espai;
aquelles de dol, de jorns de tormenta,
les hores de nit, curulles de penes,
só l'amic fidel, no les hi dic mai.*

LLUIS TINTORÉ

IDIL·LI INCOMPRÉS

*Cor-obert de boniquesa,
pura i sola en una branca,
mostra el goig de sa bellesa
una rosa tota blanca.*

*Cada jorn una donzella
vé a cuidar-la amb tot primor,
i ella amb joia s'esbadella
com l'aubada d'un amor.*

*Llum d'amor, capdell de flaire,
l'ha copsada un bell galau;
un galan d'amor cantaire
que sospira al seu davant.*

*La donzella escolta atenta
del galan festejador
l'oració que diu ferventa:
«Qu'és formosa aquesta flor!»*

*Del galan i la cantada
la donzella en té un neguit,
i sospira apesurada
del idil·li que ha sorgit.*

§

*D'una esperança gelosa
sent una recança greu;
de la branca cull la rosa
per a portar-la damunt seu;*

*Per sentir la cançó pura
del galan festejador,
qu'enfront dels rosers murmura
«Qu'és formosa aquesta flor!»;*

*Del galan que amb sa tendresa
va copsant inspiracions,
bategant en la dolcesa
d'un murmuri de cançons...*

§

*Mes la rosa no sentia
ja les troves del galan,
i entristida s'esllanguia
melangiosa d'un encant.*

*Enyorosa del jardí
poc a poc la rosa expira...
El galan torna a venir...
La donzella la flor mira...*

*Quan la veu que s'ha marcit
mig es torba avergonyida,
i la rosa es treu del pit,
per llençar-la sense vida...*

*El galan passant l'ha vista
com despulla, en el camí,
i cull la flor que mor trista
de sa branca i son jardí.*

*Desfullada se l'emporta
per trenar-li una cançó,
i murmura bo i sent morta,
«Qu'era hermosa aquesta flor...»*

JULIÀ GUAL

Esportives

UNA FESTA SIMPATICA

El resultat final del Campionat de futbol d'Espanya entre el potent equip R. U. de Irún i el F. C. Barcelona, Campió de Catalunya, era esperat amb gran interès en nostra vila.

Seria prop de un quart de vuit quan per conducte de nostre amic i vispresident del Club d'Esports En Josep Mestres, sabérem el resultat de dit encontre. Seguidament fou anunciat el resultat en les pizarres del local social, siguent rebut amb grandiosos aplaudiments i visques als Campions, al Barcelona i a Catalunya.

D'entre el grup sortí la idea de festejar aquet triomf amb un vermouth, traslladant-se seguidament a celebrar-ho al conegut lloc d'istiu l'Hort del Xexa, on regnà la més entusiasta alegria i satisfacció entre els assistents.

Per acabar la festa després de sopar es reuniren en el Café del Comerç on va improvisar-se una audició de sardanes, pronunciant-se brindis pels companys Ferret i Miquel i acordant-se entre els reunits enviar a Barcelona el següent telefonema: «F. C. Barcelona. Reunits en penya esportiva socis Club d'Esports de Vendrell, adressen equippers defensors del Barcelona, i de Catalunya, coral salutació pel triomf assolit en la conquesta Campionat d'Espanya.» El present telefonema fou firmat per tots els presents, donant-se per acabada la festa.

EXCURSIONS

Dijous vinent, dia 25 del corrent, tindrà lloc l'anunciada excursió al Monestir de Santes Creus, organitzada pel Club d'Esports. Com sia que falten pocs dies, advertim als qui desitgin assistir-hi s'incriguin quant ans a fi de que sápigam a que atendres la Comissió organitzadora.

També anuncia pel dia 5 de juny, dilluns de Pasqua, una excursió a Barcelona amb motiu de tenir lloc la exposició del II Saló Automóbil.

AUTOMOBILISME

Organitzat pel R. A. C. de C. demà tindrà lloc a Tarragona la segona jornada del Trofeu Armangué, prenent-hi part 29 cotxes de diferents marques i nacions. L'hora oficial de sortida serà les deu del matí.

FUTBOL

Demà l'equip infantil «Juventus» anirà a Arbós a jugar un partit.

Espectacles

Els programes anunciadors de l'escullida tria de pel·lícoles que's representaren diumenge passat, deixaven en tots els cors que copsem un xic de passió per la pantalla, com una vaga seducció, com si una veu desconeguda ens digués aneu-hi.

CASINO CIRCO

Una darrera l'altra «Rojo y negro» i «En busca de un pecador» que formaven el programa d'aquest saló, foren representades amb esplendidesa de decoracions, lluint bells trajes i... junt amb un argument somniador, les melangioses notes del tercet de corda que s'infiltraven sensibles en el pensament, feien sumir el cor a una dolça tristesa. vessant sobre l'ànima, tot lo harmoniós que pugui tenir la música i tot lo sensible que conté la narració d'una novela en un mutisme de paraules.

Cal dir que estigué plé, molt plé, i que agradà molt.

CINE TIVOLI

Maria Jacobini... el nom que'ns té captius, que'ns té presoners del seu art i de la seva gràcia, del seu gest i de la seva bellesa... An aquesta genial artista la vegérem executar la gran obra d'Henry Bataille «La verge boja» i ens deixà una vegada més, satisfets de les seves qualitats artístiques. «La verge boja» per Maria Jacobini és mereixedora dels més grans elogis. Formà part del programa el capítol tercer de «Los tres mosqueteros» quin títol és «La costurera de la Reina», que es feu molt interessant; posant final al programa el xistosíssim «Él» que cada dia més ens enbadaleix amb sa cómica mímica.

TAM

Noves i comentaris

L'Alcaldia ha publicat un ban en el que fa saber que als efectes del compliment de les disposicions legals que regulen el Règim del Retir Obrer obligatori, en vigor des del 24 de Juliol de 1921, recorda a tots els patrons de la localitat, l'obligació que els incumbeix d'afiliar a tot

el personal que d'ells depengui comprés en els beneficis del Retir Obligatori, o sia a tots els assalariats que no cobrin al any més de 4.000 ptes. i que es trovin incluits en les edats de 16 a 65 anys, al objecte de constituir la pensió de Retir establerta per la llei per a tots els que no passin de 45 anys i un fons de capitalització que als majors de 45 anys se'ls formarà amb les quotes del patró i del Estat més els recursos extraordinaris, perquè puguin ésser atesos en la seva vellesa a partir de l'edat de Retir.

■

Resumit el moviment de Caixa de la Junta Benéfica Pro-soldats d'Àfrica d'aquesta vila, durant el mes d'Abril últim, és el següent :

Entrades total 1.315'65 ptes.

Sortides » 72'50 »

Existència en Caixa 1.243'15 »

■

A la parroquial església de Santa Maria de Pineda, el dia 3 del vinent Juny, serà beneït l'enllaç de la senyoreta Francesca Boadas Marqués, amb el nostre estimat director En Francesc Rossetti Sanchez.

Els avencem la més cordial enhorabona.

■

L'advocat Sr. Salvador Euras Sonet a més d'oferir son despatx els dies feiners a Barcelona, carrer de València, 224, pral. 1.ª, per a donar major facilitat als seus clients i amics, anuncia que tindrà obert gabinet professional en aquesta vila, carrer de Santa Agna, 25, tots els diumenges al matí.

■

Podem avançar als nostres llegidors vendrellencs, que havent sorgit entre alguns elements de la població la iniciativa de celebrar uns Jocs Florals en un dels dies de la propera Festa Major, i havent sigut acullida aquesta idea amb la més entusiasta simpatia, s'estan ja fent treballs preparatoris per veure si entre totes les personalitats, la premsa i entitats polítiques, industrials i recreatives de la vila pot anomenar-se una Comissió organitzadora que s'encarregui de portar a cap tan noble i digna iniciativa.

■

Continua paralitzada l'exportació de vins a França per no haber-se arribat encara a un acord

entre els representants dels dos països encarregats de concretar les negociacions per a el tractat de comerç en projecte.

Dimatrs d'aquesta setmana và tindre lloc a Barcelona una reunió de vinaters procedents de tots els indrets de Catalunya en la que els representants del comerç d'exportació que no es mouen de Madrid per empenyer les negociacions visitant Ministeris i personalitats influents dintre la política, donaren compte del curs de dites negociacions. Veritablement fa vergonya lo que es digué en dita reunió relacionat amb les personalitats que representen l'industria espanyola i que a la clara per afavorir els seus, sacrifiquen i llensen a perdre els respectables interessos de l'Agricultura.

De no venir amb urgència una harmònica solució, es parla de la celebració d'una Assembla que se celebrarà proxinament a Tarragona en que els representants del comerç davant de tots els sindicats vinaters i entitats agrícoles donaran compte publicament de totes les maniobres i ardits que s'han portat a la pràctica per a burlar les aspiracions justes dels agricultors i comerciants.

Se parla també d'una ferma campanya que estant disposats a realitzar un bon nombre de diputats a n'el Parlament fins a fer impossible la vida del govern amb qui no se'ls veu la deguda decissió per abordar aquests interessant problema.

Tant-de-bò que no hi hagi necessitat de que l'escandol surti a la publicitat i es trobi abans d'aquesta hora una fórmula que harmonitzi els respectables interessos que es troven perillant.

■

Ahir divendres va ésser cridat el nostre Ajuntament pel Jutjat de Primera Instància per a declarar sobre motius que afecten al acte de la seva constitució.

■

REGISTRE CIVIL

Del dia 11 al 18 de Maig

NAIXEMENTS: Josep Vallvé Tusquellas, Roquetes, 11; N. Giralt Boronat, Nou, 33.

DEFUNCIONS: Mercé Nin Urpí, de 21 anys; Rosalia Sells Cabra, de 59 anys.

MATRIMONIS: Cap.

Bisbal del Penadés

La Societat «Unió Bisbalenca», plena d'activitat i febrosa d'iniciatives, està demostrant amb proves i fets convinents que no és entitat fàcil d'adormir-se damunt els llores que li proporciona la seva preponderància local. Fa uns anys que va iniciar la seva marxa com a Centre exclusivament recreatiu, i ha anat fent via, procurant la implantació de mides educatives i arribant avui a ésser considerada, per els qui de fora vila la coneixen, com a veritable entitat cultural.

Confirmen la seva plenitud i vitalitat, la seriosa actuació de les diferents Seccions formades en el si de la mateixa.

D'entre aquestes Seccions actualment absorbeixen l'interés expansiu dels veïns les d'Esports i d'Aficionats al teatre.

§

La «Caixa d'Estalvis» d'aquesta vila, durant el primer trimestre d'aquest any, ha rebut la quantitat de 20.087 ptes. per concepte d'imposicions, i ha pagat 11.453 ptes. per reintegres, havent sigut obertes 19 noves llibretes.

En el Balanç efectuat en 31 de desembre de 1921, corresponent a l'exercici de dit any, pogué

ja cubrir-se, dels beneficis fins aquell dia, el capital de garantia que exigeixen els Estatuts, havent acordat per tant l'Assemblea del Cos d'Adjunts, que administra els actes de la Caixa, el retorn de la garantia que individualment tenien bestreta els components de dit Cos. Com la Caixa és institució de beneficència, i havent cobert ja dels seus propis beneficis dit capital de garantia, serà des d'el prop vinent Balanç, consoladora feina l'actuació de la Caixa, doncs que deurà de destinar els beneficis a obres de Beneficència i Cultura per la població.

§

La Junta de Beneficència ha publicat una fulla explicativa de la gestió realitzada durant l'any 1921. De la mateixa resulta que durant l'any s'ha recaptat en donatius i captes mesals la quantitat de, 1536'44 ptes. havent facilitat socors a veïns necessitats per la quantitat de pesetes 1.454'50.

Es digna de tota lloança l'altruista actuació d'aquesta Junta,

El Corresponsal,
J. PASCUAL

IMPRENTA CLARET. — GUIMERÀ, 18. — VILAFRANCA
TELÉFON 1073

P. Plana i Mañé

Inspector de "La Catalana"

MAJOR, 10, 1.º

VENDRELL

ASSEGURANCES

sobre

Incendi - Accidents - Robo - Vida

Salvador Euras Sonet

Advocat

Despatx:

{ València, 224, pral. 1.ª-BARCELONA
Santa Agna, 25 - VENDRELL

: Bar Sport "Recreativo" :

ANTON MONTSERRAT (Fill)

REPRESENTANT I DIPOSITARI :

ANIS DEL TAUP — OLI AUTOL — NEUMATICS BER
GOUGNAN — BENZINA I PETROLI AL PER MAJOR

DR. ROBERT, 51

TELÉFON 812

VENDRELL

